

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 8 Czerwca r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta senacka ogłosiła następujący ukaz o-
kolny: „Wedle Ukazu Jego CESARSKIEJ MOŚCI,
Rządzący Senat słuchali raportu byłego Mini-
stra skarbu, Pana Rzeczywistego Rady Tajnego, Se-
natora i kawalera, Hrabiego Dymitra Alexandro-
wicza Guryewa, przy którym przesłał dla należyte-
go wykonania kopią poświadczoną wypisu z dzie-
ników Komitetu PP. Ministrów, 20 lutego i 13
marca teraźniejszego 1823 roku, względem akcy-
zy od warzenia piwa po miastach, wypuszczonych
w dzierżawę trunkową od roku 1823 do 1827, przy-
dając do tego takąż kopiją jego przedstawienia
w tej rzeczy, na co nastąpiło pomienione posta-
nowienie Komitetu PP. Ministrów. W pomienio-
nym zaś wypisie z dziennika komitetu PP. Mi-
nistrów wyrażono: Na posiedzeniu 20 lutego słu-
chana była zapiska Ministra skarbu pod 17 lutego
z N. 110, (z departamentu różnych podatków i po-
borów), zapisana do Dziennika Komitetu pod N.
262, względem akcyzy od warzenia piwa w mia-
stach, w dzierżawę trunkową oddanych. Komitet
mnie tak: utwierdzić to przedstawienie, a na wy-
konanie projektowanego rozrządzenia, wyjednać
Najwyższe zezwolenie. Na posiedzeniu dnia 13
marca oświadczone Komitetowi, iż CESARZ JEGO-
MOŚĆ na postanowienie Komitetu zezwala. Komitet
postanowił: przesłać o tem Ministrowi skarbu
dla wykonania przez wypis z protokołu. W za-
pisce, podanej przez byłego Ministra skarbu do
Komitetu PP. Ministrów, wyrażono: Podług wa-
runków, Najwyżey potwierdzonych na dzierżawę
trunkowych poborów od roku 1823 do 1827, we
trzech guberniach noworossyjskich, dwóch ma-
lorossyjskich i siedmiu zachodnich, wileńskiej gu-
bernii w miastach Wilnie, Poniewieżu, Rosieniach,
i Trokach, i gubernii grodzieńskiej w mieście Gro-
dnie, prawo przedawania piwa wszelkiego gatun-
ku zostawione dzierżawcom trunkowym (otkupsz-
czykom); lecz razem w tychże warunkach wyra-
żono, iż postanowienie to nie pozbawia nikogo pra-
wa, zakładać w oddanych w dzierżawę trunkową
miastach, browarów piwnych, warzyć w nich pi-
wa i ogółowie przedawać, z opłatą do skarbu ak-
cyzy, jaka naznaczona będzie, i na ośnowie tych
prawideł, które tym celem wydane być mają.
Na skutek tego, Minister Skarbu uznaje potrzebnem
zrobić następujące rozporządzenia: 1) Na wszyst-
kie gatunki piwa, warzącego się w miastach wy-
żey wymienionych na sprzedaż ogółową, nie tyka-
jąc sprzedaży, zostawionej dla dzierżawców trun-
kowych, naznaczyć też samą akcyzę, jaka podług
wydanych dotąd postanowień, pobiera się w gube-
rniach wielkorossyjskich w miastach gubernialnych
i powiatowych. 2) Akcyza ta, jak za roczne, tak i
czasowe warzenie piwa pobiera się podług prawideł,
działających względem warzenia piwa w guberniach
wielkorossyjskich. 3) Dla nieznaydowania się w po-
mienionych guberniach oddzielnej poboru trunko-
wego administracyi, pobierane w nich akcyzy od
piwa polecić kaznaczejom powiatowym spółnie z
mieszkami radami magistratami lub ratuszami, pod
dozorem izb skarbowych. Dla przywiedzenia do
skutku tego rozrządzenia, Minister skarbu prosi o
rozwiązanie Komitetu PP. Ministrów. ROZKAZAŁ:
o należytem wykonaniu pomienionego NAYWYŻEY
potwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Mi-
nistrów, zalecić Izdom Skarbowym i Rządom Gu-

bernialnym guberniy: trzech noworossyjskich,
dwóch malorossyjskich, siedmiu zachodnich, ró-
wnie wileńskiej i grodzieńskiej przez ukazy, takż
przez ukazy dać wiedzieć i dalszych guberniy Izdom
Skarbowym Rządom Gubernialnym, również wszy-
stkim Cywilnym Gubernatorom, PP. Ministrom,
Wojennym Jeneral Gubernatorom i Wojennym Gu-
bernatorom zarządzającym cywilnemi sprawami; a
do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do tutey-
szych i moskiewskich Departamentów Senatu prze-
słać uwiadomienia. Dnia 15 maja 1823 roku.

Stołpce (gubernija mińska).

Dnia 5 kwietnia w tutejszym kościele XX:
Dominikanów, odprawiono się żałobne nabożeństwo,
po zmarłym JO Xięciu Adamie Czartoryskim, Je-
nerale ziem podolskich, Feldmarszałku N. Cesarza
Imci Austriackiego, dziedzicu Stołpców. Żałobny
ten obchód przypominał zarazem nienagrodzone
straty dla tutejszych okolic, w osobie zmarłego
Xięcia, a świętość obrzędów, obok żalu, głębokie
wzbudzała uszanowanie. Na katafalku, na dziesięć
stopni podniesionym, postawioną trumnę otacza-
ły cztery kolumny, których boki łączyła armatu-
ra, ozdobnie z ryzsztunku wojennego ułożona: od
wielkiego ołtarza między kolumnami jaśniała cy-
fra zmarłego Xięcia. Kościół cały czarnym ki-
rem okryty. Liczne duchowieństwo obrzędów łaci-
ńskiego i unickiego, oraz zgromadzenie z okolo
obywateli i różnego stanu ludzi, napępiało świą-
tynią. X. Przeor klasztoru mieyscowego, w mia-
nym kazaniu, uważał w czynach zmarłego Xięcia,
chrześcianina, który zasadę obowiązków swoich,
jako człowieka i obywatela, czerpał w nauce Zba-
wiciela i przedwiecznych prawideł Stwórcy, lu-
dziom objawionych, wystawując w nim razem
wielkość straty dla społeczności ludzkości. Przy
kończącym się nabożeństwie W. Romuald Maszew-
ski b. kapitan w pol., w mowie obywatelskiej u-
wielbił dobroczynność i przykłady cnót zmarłego
Xięcia, jako wzór zostawiany dla żyjących i po-
tomności.

FRANCYA.

Paryż dnia 27 maja.

(z Gazety Warszawskiej)

W gazecie *Memorial Bordelais* czytamy co
następuje: „Ogłosiliśmy manifest Króla Ferdynanda
do narodu hiszpańskiego, nie czyniąc nad
tę żadnycy uwag. Nie masz zapewne nikogo z
ludzi, ktoby w tym sposobie mówienia nie pozna-
wał bezsilności rewolucjonistów hiszpańskich, w
oparciu się woysku francuzkiemu i przytłumieniu
powszechnego zapalu narodu dla oswobodzicieli je-
go. Wszystkie odezwy konstytucyjne, które do-
tąd kładziono w usta nieszczęśliwemu Monarsze,
nie sprawiły najmniejszego wrażenia: bo lud jest
zupełnie przekonany, iż Król jego nie ma żadney
wolności. Gdyby między Ferdynandem VII i sta-
nami rzeczywistymi tak ścisła panowała jedność, o
jakiey rewolucyoniści mówią, skłoniłoby to syna
Karola IV, aby wsiadł na koń i ruszył przeciw-
ko woysku naszemu, aby widział cały naród bio-
rący się do oręża. Wtenczas tylko moglibyśmy
sądzić, iż Monarcha i poddani jego chcą konsty-
tucyi; lecz widząc wszystko inaczej, naturalnie,
przeciwnie także wnioski czynić wypada.“

Dnia 29. Hrabia Guilleminot przesłał mini-

strowi woyny następujący urzędowy rapport o niepomyślnym zamiarze dowódcy rojalistów hiszpańskich, *Bessieresa*, który chciał opanować *Madryt*.

W Alcoendos dnia 23 maja 1823.

Pod d. 20 b. m. miałem już zaszczyt donieść JW. Panu z *Buitrago*, iż Xiążę *Angouleme*, zapobiegając wszelkim rozruchom w *Madrycie*, zezwolił na propozycją generała *Abisbal*, aby wojsko hiszpańskie stało w tem mieście dla strazy rozmaitych publicznych zakładów, i dla utrzymania spokojności i porządku znaczney ludności, aż do czasu weyścia wojska francuzkiego, co podług dawniejszych rozporządzeń, dopiero d. 24 b. m. nastąpić miało. Dowódca rojalistów *Bessieres*, lubo od kilku dni mający związki z dywizją generała *Obert*, i dla tego wiedzący dobrze, iż wojsko francuzkie dopiero d. 24 stanie pod murami *Madrytu*, posunął się już d. 20; oddział korpusu jego dostał się aż do środka miasta, a tymczasem reszta osadziła bramę alkalską. Krok ten wzniecił wielkie poruszenie ludu; zebrały się liczne tłumy. Konstytucyjny generał *Zayas*, który dowodził korpusem pozostałym w *Madrycie*, udał się natychmiast naprzeciw *Bessieresa*, dowódcy rojalistów, i uwiadomił go o umowie ustnej, zawartej z Xiążęciem *Angouleme*. *Bessieres* jednak chciał koniecznie osadzić rozmaite miejsca w stolicy, i gdy potem część ludu okazała zamiysł ułatwienia weyścia wojsku rojalistowskiemu, przyszło więc do zwawey bitwy, w której jazda generała *Zayas*, uderzwszy na dowódców rojalistów *Bessieresa*, zabrała 100 jeńców. Mała jest liczba rannionych i zabitych; z pospólstwa jednak 40 kilku, którzy chcieli pomagać rojalistom, padło ofiarą nierozważnego przedsięwzięcia *Bessieresa*. Dowiedziawszy się o tém wypadku Xiążę *Angouleme*, posłał natychmiast Pana *de la Chasse-Verigny*, pułkownika przy głównym sztabie, do *Madrytu*, aby powziął dokładniejszą wiadomość o wypadku bitwy, i przekonał się o obecnym stanie miasta, oraz, aby się umówił względem środków potrzebnych do zapobieżenia nowemu nieszczęściu. Przybycie jego sprawiło najlepszy skutek; zwiastował niezwłoczne weyście wojska francuzkiego. Gdy jednak zupełne ustąpienie konstytucjonistów z tej stolicy wczora dopiero mogło się ukłócić, więc też przednia straż korpusu odwodowego, i korpus stojący najbliżej, dopiero dziś o godzinie 5 zrana weszły do *Madrytu* i rozmaite miejsca osadziły. Brygada dywizji generała *Obert*, a z nią nowe władze miejscowe, mianowane przez tymczasową juntę rządową, dziś jeszcze tam przybędą. Sam zaś Xiążę *Angouleme*, na czele reszty wojska, chce jutro zrana odprawić wjazd do tej stolicy, gdzie spokojność jest zupełnie przywróconą, i przez użyte środki niezmierznie przerwana nie będzie.

Major Jeneralny

(podpisano) Hrabia *Guilleminot*.

Onegdaj po mszy ś. dał Król Jmć prywatne wysłuchanie Xiążęciu *San Carlos*, który był posłem hiszpańskim przed rokiem 1820, i który w przszłym tygodniu wyjedzie do *Madrytu*.

Onegdaj (pisze gazeta berlińska) liberaliści tuteysi nie poymowali się z radości, oczekując z niecierpliwością doniesień o jenerale *Donnadieu*. Przyszli nawet 100,000 franków nagrody temu, ktoby mógł uwiadomić o losie tego jenerala i korpusu jego. Tym czasem jeneral ten był d. 17 b. m. w *Castel-Tersol*, jak przekonywa następujący list jego do marszałka Xiążęcia *Conegliano*, pisany z tamtąd pod d. 17 b. m. o godzinie 7 wieczorem: „Niezmierne utrudzenie przeszkadza mi wdawać się w dokładniejsze szczegóły świetnego zwycięstwa, jakie wojsko Króla Jmci odniosło. Dziś o godzinie 4tej zrana opuściłem *Vich*, o czém już miałem zaszczyt donieść JW. Panu, poprzedzały mię brygady jenerałów *Laroche Aymond* i *St. Priest*, które ciągnęły do *Moya*. Przybywszy tam, gdzie się łączy droga prowadząca do *Castel-Tersol*, zastałem brygadę jenerala *St. Priest*, zajmującą swoje stanowisko, i czekającą powrotu oddziału, wysłanego na rozpoznanie tej wsi. Ze zaś

długo nie było go widać, skłoniłem ją więc, aby się udała do *Moya*, zkąd jeneral *Laroche Aymond* donosił, iż ściga 1000 ludzi wojska nieprzyjacielskiego. Ledwo jeneral *St. Priest* ruszył z 2gim półkiem liniowym, powrócił oddział wysłany na rozpoznanie i donosił, iż nieprzyjaciel, mający 3000 wojska liniowego, zajmuje *Castel Tersol*. Natychmiast kazałem 12mu półkowi lekkiej piechoty i batalionowi jenerala *Romagosa* udać się do tej wsi, odległej od nas blisko 02 mile, a sam ruszyłem z 2ma batalionami 18go półku. Stanawszy pod wsią, uyrzałem, iż nieprzyjaciel porobił zasieki na wzgórku i osadził je jazdą, a bataliony swoje postawił regularnie w szyku bojowym. Uczyłem moje rozporządzenia, i kazałem uderzyć trzema kolumnami pod dowództwem *P. de la Nougarade*, szefa głównego mego sztabu, pułkownika *de Lapoterie* i jenerala *Romagosa*. Niepodobna mi wystawić, jak wielką odwagę, mężstwo i ziemną krew wojsko nasze okazało. Uderzyło na nieprzyjaciela, i mimo krzyżowego ognia, prawie bez strzelania ze swojej strony wdrapało się na wzgórze. Nieprzyjaciel strzelał nieustannie przez 4 godziny, których potrzebowaliśmy na wyrugowanie go z jednego stanowiska do drugiego. Mam blisko 50 rannionych, a mało zabitych, których liczba nie jest mi jeszcze wiadoma. Doniesiono mi tylko, iż poległ kapitan *Sardin* z 12go półku lekkiej piechoty. Nieprzyjaciel zostawił bojowisko okryte trupami. Dywizja jego, która przysłała z *Barcellona*, składała się z tamiecznego wojska liniowego i oddziałów *Llobera* i *Costa*; dowodzili zaś nią *Rotten* i prefekt barcelloński. Obrót ten miał na celu ułatwienie odwrótu *Miny* ku *Barcellona*. Nieprzyjaciel cofa się ku *St. Felin de Godina*. Ściga go wojsko nasze. W tej chwili odbieram list od Barona *Eroles*, stojącego w *Pradel Llusanes*. Donosi mi z pewnością, iż *Mina* znajduje się w *Cellent* z 4000 wojska. Jeneral *Laroche Aymond*, który zajmuje *Caldet*, jest tylko o 3 mile odległy od niego. Piszę natychmiast do Barona *Eroles*, aby jutro rano ruszył, iżby się nieprzyjaciel nie wymknął. Polecam pamięci JW. Marszałka trzech dowódców, którzy kolumny moje przeciw nieprzyjacielowi prowadzili, aby od Xiążęcia naczelnego wodza otrzymali nagrodę za wyborne swoje postępowanie. Mam zaszczyt być i t. d.

(podpisano) *Donnadieu*.

Dziennik Rozpraw podaje projekt nowej konstytucyi hiszpańskiej na wzór bawarskiej.

Słychać, iż spółnicy bankiera *Rothschild* mają się zjechać do *Paryża*. Rozmaite są w tej mierze domysły, a między innemi i ten, iż ma być dana pożyczka dla rządu hiszpańskiego, który będzie ustanowiony w *Madrycie*, pod opieką wojska francuzkiego.

Rozmaite oddziały wojska we wschodnich departamentach, odebrały rozkaz udania się do południowych. I tak z *Metz* wyszedł 51szy półk liniowy, który tam stał od miesiąca; 19tu będących tam oficerów, połowę placę biorących, powołano do czynney służby.

Pewny podziwy lekarz tutejszy zadłużył się go franków, których, doznawszy niespodziewanej straty, nie mógł w oznaczonym czasie zapłacić. Wierzyciel zaczął go exekwować. Użył do tego urzędnicy sądowi mieli wzgląd na niego, i dozwolili mu mały przewióki; lecz nielitościwy wierzyciel kazał koniecznie popierać exekucją, a żona lekarza została tkniętą paralizem. Nadaremnie lekarz idzie do znajomego bankiera; wraca bez pieniędzy; chcą go brać do więzienia, i pada umarły. We dwie godziny umiera żona. Tymczasem bankier zostaje list lekarza, posyła mu natychmiast żadaną sumę przez swego służącego, który wszedłszy do pokoju ucieka ze strachu. Użyty do tej exekucyi urzędnik sądowy zachorował tak, iż wątpią, aby wzdrowiał. Prawdziwe to zdarzenie jest nauką dla wierzycieli, którzy mają uczciwych dłużników.

Bajonna dnia 16 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Zgromadzenia ludu prowincyi biskajskich od-

prawią się wkrótce pod starym i sławnym dębem, zwanym *Guernica*. Celem zaś obrad ma być taryffa celna, ustanowiona przez juntę tymczasową.

Perpignan dnia 14 maja.
(z teyże gazety.)

D. 10 b. m. miała zayść bitwa we wsi *Llu-sane*, między korpusami jenerałów *Dennadieu* i *Miny*. Ostatni musiał opuścić stanowisko swoje, lecz kilką dniami pierwey miał pokonać 500 żołnierzy woyska wiary, któremi *Bosoms* dowodził.

Woysko nasze trzyma *Hostalrich* w zamknięciu. Pod *Valfagona* zaszła żwawa bitwa. Ogień trwał całą godzinę, a potem nagle ustał. Powtórnie pobito *Milansa* i *Minę*. Pierwszy z nich został ranny w rękę; zabrano mu dwa muły z pieniędzmi i 200 jeńców.

D. 10 b. m. posłano dowódcy w *Figueras* warunki, pod jakimi może kapitulować. Odpisał długi list, w którym wynurzył myśli bardziey republikańskie, niż rojalistowskie, a ztąd nie masz nadziei, aby tego człowieka można skłonić do umiarkowania, i póty się zapewne nie podda, póki będzie miał żywność i korpus *Miny* w pobliżności.

Niedawno przybył tu z *Barcellony* podróżny, który ztamtąd d. 5 b. m. wyjechał. Donosi, iż władze prowincjonalne nakazały złożyć 8 milionów realów przymuszoney pożyczki, co jednak ma być cofnionem z powodu rozdrażnienia umysłów. D. 3 b. m. przybyła z *Kadyxu* do *Barcellony* korpeta z pieniędzmi rządowemi. Tegoż dnia rozstrzelano tam pewną znakomitą osobę przekonaną o zdradę; całą gwardya narodowa, której było blisko 12,000 ludzi, stała pod bronią i znaydowała się na tej exekucyi.

Bajonna dnia 21 maja.

(z *Korrespondenta Hamburskiego*.)

Podług powieści gońca, który d. 18go opuścił *Madryt*, manifest Króla Jmci, wydrukowany w niezliczonych exemplarzach, rozesłany został po wszystkich prowincjach.

Zdaje się, że oficerowie i żołnierze korpusu *Abisbala*, nie okazują chęci, opuszczenia systematu konstytucyjnego.

Przybycie Pana R. *Wilsona*, który dosyć znaczną liczbę woyska zebrał, porażka *Longas*, i podniesienie oblężenia *Santony*, wszystko to ma wpływ na położenie woyska wiary, stanowiącego prawie skrzydło naszego woyska.

We wszystkich dotychczasowych utarczках, konstytucjonisci najwięcey mieli do czynienia z woyskiem wiary.

Zaloga *Lerydy*, która przez woysko wiary nie jest już opasana, trzyma znowu port *Laredo*.

Zaloga *Pampeluny* zrobiła wycieczkę na przednią straż woyska wiary, której szczegółów jeszcze nie mamy.

Perpignan dnia 15 maja.

(z teyże gazety.)

Nie otrzymaliśmy jeszcze żadnych szczegółów o bitwie pod *Borrada*. Nasze woyska strzymały z wielkiem mężstwem żywy i morderczy napad.

Taż gazeta donosi z *Perpignan* pod d. 20 maja: Podług nadeszłych dzisiaj wiadomości, korpus konstytucjonistów, połączwszy się z osadą *Lerydy*, napadł na korpus rojalistów, pod dowództwem *Miralesa*, i rozproszył go. Szczątki jego przybyły do *Cerdagne*. On zaś sam poległ.

Pod *Moja* była bardzo żwawa bitwa między konstytucyjnym jenerałem *Milans* a naszym woyskiem. Noc tylko położyła koniec walce. Pod *Vique* większa część naszego woyska wytrzymała także srogą walkę, o szczegółach której oczekujemy dokładniejszych wiadomości.

HISZPANJA.

Madryt dnia 15 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Hrabia *Abisbal* zaniechał obrony wawozu *Samo-Sierra*; zdaje się atoli, iż nie traci odwagi. Całe swoje woysko posłał do *Aranjuez*, a przy sobie zostawił tylko 2000 ludzi dla uważania obrótów francuzkich i opuszczenia *Madrytu* wtedy, kiedy wypadnie potrzeba.

Madryt dnia 18 maja.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Wiadoma już jest odpowiedź jenerała *Abisbal*, na wezwanie Hrabiego *Montio*; wiadome są już warunki, wskazane przez tegoż jenerała, celem uspokojenia połwyspu; przytaczamy teraz wyjątki z listu Hrabiego *Montio*. Między innemi czyni on następujące porównanie stanu Hiszpanii w roku 1808 z obecnem jej położeniem: „Wówczas równie jak teraz zaburzenie panowało, równie jak teraz naród sąsiedzki chciał nam pomóc; wówczas, równie jak teraz, obcy pomocnicy z radością przyjęci byli, wówczas jak teraz dwie władze walczyły z sobą o przewagę; gdyż nie trzymano się żadney strony, dopóki nie zabrzmiął w *Aranjuez* odgłos: Niech długo żyją Hiszpani! Odgłos ten połączył z sobą wszystkich Hiszpanów i rozłączeniu się ich sprzeciwił. Hiszpani nie uczynili żadnego odporu oprócz dnia 19 marca. Teraz Francuzi stoją pod *Madrytem*. Trudno uciąć powszechną wolę; przewrotność i niesprawiedliwość istnącego rządu zna każdy. Nierozlega się jednak dotychczas odgłos: *Hiszpania nazawsze! Nazawsze niepodległość!* Wojenne siły Hiszpanii są rozdzielone; jedna ich część przechodzi drugą niesprawiedliwośćią: za żadną bowiem lud nie jest. Ratuj Jasnę Wielmożny Pan samego siebie i nas, to jest, oycyznę. Dobro jej pierwszem jest prawem. Ludowładztwo jest już uznane, a jeżeli za powszechną podymiemy wolę, konstytucya z r. 1812 ostać się nie może: nie zapewnia bowiem, ani bezpieczeństwa osobistego, ani utrzymania powagi korony hiszpańskiej. Oświadcz JW. Pan to, czego wszyscy sobie życzą i zinnymi równie myślącymi jenerałami działay w porozumieniu. Ogłos się niepodległym aż do uwolnienia Króla, i zatamuy źródło niezgody, ażeby spełzły zamiary rojalistów i cudzoziemców, kiedy oni, pod osłoną uwolnienia Króla, inne rozwinąć chcą plany. Dla utrzymania jakowego stronnictwa, potrzeba siły, a siłę powszechną tylko nadaje ufność. Gdybym przekonany nie był, iż stronnictwo to przywiązane jest do kraju i sławy, nie używałbym go do oswobodzenia Hiszpanii, a nawet całej Europy: wszelkie inne postanowienie jest niepotrzebne. Jednem słowem, równieby niepodobnem było zaprowadzić do Hiszpanii despotyzm, jak i ustalić konstytucyą z r. 1812, z tą tylko różnicą, iż pierwsze zapewne tylko krwią i przemocą na czas niejaki utrzymaćby można. Konstytucyą z roku 1812 utrzymać, jest to fizycznie i moralnie niepodobnem; zamiar ten nie powiedzie się równie w Hiszpanii, jak i w każdym innym kraju: w utworze bowiem swoim ma sprzeczność i zajmuje w sobie żywioły, które go sąmego zniszczą, etc.

Pujcerda dnia 23 maja.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Dnia 15 b. m. *Morales*, dowódca rojalistów, po krwawey i uporczywey bitwie pod *Cervera*, został okrutnie zamordowanym od bandy konstytucjonistów, wyszley z *Lerydy*. Ogień trwał 7 godzin bez przerwy. Wszystkie doniesienia zgadzają się, że bojowisko było zasłane trupami konstytucjonistów; lecz żołnierze *Moralesa*, słabsi w liczbie i znuzeni trudami, nie mogli się oprzeć nacierającej konnicy nieprzyjacielskiej. Utracił 100 ludzi i sam wzięty został, nie odniosszy żadney rany. Byłby łatwo uniknął wściekłości konstytucjonistów, lecz ubito pod nim konia. W takim stanie wyprowadzono go na rynek w *Cervera* i srodze zamordowano; ucięto mu głowę, którą po mieście noszono, a zwłoki jego w krwi zbroczony i pokaleczony po ulicach włożono.

Z *Girony* d. 25 maja. Wczora o godzinie 2giey zrana, nieprzyjaciel zebrawszy swoje siły, uderzył na dywizyą jenerała *Curial* pod *Mataro*. Wokamgnieniu waleczni nasi żołnierze stanęli pod bronią i natarli na nieprzyjaciela wojując: *Niech żyje Król!* i spędzając go z jednego stanowiska na drugie, odparli aż pod mury *Barcellony*. Jenerał konstytucjonistów *Llob-ra* został ranny w czasie bitwy, a pole zasłane było trupami i rannymi. Chorągiew zdobytą na nieprzyjaciela, zaniesiono marszałkowi dowodzącemu korpusem, który jutro przybędzie do *Mataro*. (z *Korr. Warsz.*)

Donoszą z Sewilli pod d. 8 maja. Xiążdzimie- niem *Eriguera*, podburzył mieszk. nców *Sierra de Ronda*. Ok. *Li ach (Gibraltaru)* przeciw konstytu- cyi. W *Gibraltarze* utworzono apostolską juntę, która się składa z Arcybiskupa *Malagi*, i byłego generała *Palmo*, i t. d. W prowincyi *Mallagi* panuje jeszcze spokójność, jednak wszystko zapo- wiada wkrótce wybuchnąć mającą niespokój- ność. (z *Korresp. Hamburskiego*.)

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 17 maja.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Nadzwyczajne posiedzenie stanów odbyło się d. 15 b. m. Otworzył je, jako prezes dawnych sta- nów, biskup kordecki mówią, w której przy- pomniał namienione w mowie królewskiej przy- rzeczenie rychłego zwołania stanów, tak dla utrzy- mania spokójności publicznej, jako i uchwalenia praw nowych. Nieba, rzekł on, odwróciły od nas okropną klęskę, to jest domową wojnę; pozostała jednak straszliwie ślady zniszczenia. Przystąpiono potem do wybrania nowego prezesa, który to wy- bor padł na Pana *Pento de Mazetheas*. Na po- siedzeniu następnem w dniu 16 przyjęto i zatwier- dzono przełożony przez ministra spraw wewnętrz- nych nowy podział kraju. Skutkiem tego, Króle- stwo Portugalii Algarbii z wyspą Maderą i Azor- skimi, podzielone są na 13 prowincyi. Każda ma swego rządcę i właściwe władze.

Wszystkie półki, które ścigają *Amarante*go udały się do Hiszpanii, otrzymały rozkaz powrotu do kraju.

ANGLIA.

London dnia 23 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczora przybył tu Xiążę Sasko Weymarski, *Bernard*, z małżonką swoją i dwiema córkami. Wsiadli na statek pocztowy w *Gandawie*, a ma- jąc wiatr pomyślny, stanęli 11 godzinami pierwey, niż się ich spodziewano. Wsiadli na ląd przy *Tower*, gdzie czekały na ich pojazdy, w których udali się do *Carltonhouse*, dokąd wkrótce potem przybył Xiążę *Klarencey* z małżonką swoją z *Rich- mond*, dla odwiedzenia członków rodziny swojej. Wiadomo, iż Xiężna Weymarska jest siostrą Xię- żny *Klarencey*.

Podatek od święc łożowych wynosi w Anglii rocznie 300,000 funtów szterlingów. Podany izbie niższy wniosek względem zniesienia tego podat- ku, został odrzucony, gdy kanclerz skarbowy za- pewnił, iż nie jest uciążliwym dla uboższej klasy mieszkańców.

Dotąd jeden tylko okręt angielski zgwałcił ogłoszone postanowienie rządu greckiego, względem zamknięcia portów i brzegów tureckich, o czem gdy się w stolicy tutejszej dowiedziano, posłano surowy rozkaz dowódcom wszystkich okrętów, aby zamknięcie portów tureckich przez greków tak szanowano, jak portów greckich przez turków.

Dawno już nie widziano na morzach Zacho- dniego Indyjskich tylu okrętów wojennych, ile teraz. Jedna eskadra angielska stoi w *St. Juan*, a druga w *Barbados*. Kommodor amerykański *Porter* krą- ży tam z liczną eskadrą, a francuzi zebrali znacz- ną potęgę morską niedaleko *Martyniki*; kolumbijs- ki zaś admirał *Cochrane* pokazał się przed *Porto- rico*.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 19 maja.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Odebrano tu wiadomość, że układy między Persją a Portą Ottomańską zerwane zostały. Per- syja żąda oddania okręgów nadgranicznych, któ- re turcy zajęli w czasie ostatnich zaburzeń w tym kraju, lecz dywan nie chce na to zezwolić, i jak się zdaje, zamyśla orężem te spory rozstrzygnąć.

Południowe wojsko perskie znacznie wzmocnione posuwa się ku *Bagdadowi* i zagraża Syryi, a pół- nocne ciągnie do Armenii. Spodziewać się należy, iż dla odparcia tych dwóch armii, Porta nakaze ogolne powstanie w Turcyi azjatyckiej.

Od dnia 18 z. m. wojska tureckie ciągną co- dzień przez *Seres* do Morei. Listy prywatne do- noszą, iż grecy z wyspy *Taso* uderzyli na oddział wojska tureckiego i znieśli go nad brzegiem mo- rza blisko *Saloniki*. Słychać także, iż zamek *La- rryssy* poddał się grekom. Turcy trzymają dotąd *Patras* i dwie inne twierdze w Morei.

(z *Kur. Warsz.*) Dostrzegacz wschodni donosi, iż terazniejsza flota grecka składa się z 88 okrętów i 124 statków palnych; flota algijska i tunetańska ma okrętów 30, egiptka także 30, a turecka 40. Słychać, że sławna bohaterka grecka *Bobelina* ma pod swem dowództwem kilka statków palnych, z którymi zamysła napastować największe okręty tureckie. Pod dniem 11 maja doszła wiadomość z *Idryi*, że nowy rząd grecki w *Napoli di Roma* nie zupełnie zo- tał uorganizowanym. Xiążę *Mu- rocordato* podziękował za ofiarowaną dostojność naczelnego prezydenta, to miejsce obał *Pietro bey*, który zyskał u ludu greckiego największe zaufanie, a w krajach greckich ma niezmiernie ziem- skie posiadłości. *Kolokotroni* powielekroć sprzeci- wiał się woli rządu, i został uwolniony od spra- wowania obowiązków, z tego powodu żołnierze także go odstąpili. *Demetry Ypsilanti* również u- sunięty został od wszelkich obowiązków, rząd i d- nak, przez wzgląd na zasługi jego brata, p. nszą mu przeznaczył. Z *Durazzo* doszły nowe wiadomości potwierdzające, iż *Montenegrini* (czarnogórcy) po- wstali przeciw Baszy Skutaryjskiemu. Okręt grecki, wiozący do *Ankony* niedatne armaty, na- padł pod *Spezią* na okręt turecki; grecy znaleźli na nim towarów wartości przeszło za 300.000 zł. pol. które rozdzielono między marynarzy greckich.

WYSPY JONSKIE.

Korfu dnia 30 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Przed kilką dniami tożeszła się tu pogłoska, iż Sultan wydał rozkaz *Mustafowi* Baszy skuta- ryjskiemu, udania się przeciw powstańcom gre- kim na stałym lądzie we 25 000 *Arnautów*. Poży- tują jednak tę wiadomość, jeżeli nie za płończą, to przynajmniej za środek, użyty przez Portę w ce- lu rozniesienia postrachu między grekami; gdyż Basza *Mustaf*, wezwany będąc przez *Churszyda*, aby się z nim złączył, nie mógł zebrać więcej nad 3000 wojska, teraz zaś dowiadujemy się, iż brat jego, nazwiskiem *Hykla*, dowodzący w *Parazzo*, wojnę mu wypowiedział. Jeśli ten wypadek jest rzeczy- wisty, w tym razie wszelkie nadzieje Porty, na pomocy wyższej Albanii oparte, są prawie zupeł- nie zniszczone.

AMERYKA.

Porto Rico dnia 19 maja.

Dziesięć okrętów wojennych i 5 statków prze- wozowych angielskich wprost z Anglii przybyłych, zawinęły do portu i stolicy tutejszej *St. Jean*, z li- tami wierzytelnemi rządu hiszpańskiego, w celu odebrania tej ważnej osady na rzecz Wielkiej Bry- tanii. Czynność ta wkrótce się odbyła, a bande- ra angielska miejsce hiszpańskiej zajęła. Pomimo okazanego przez anglików upoważnienia, władze hiszpańskie, dopiero po 3 lub 4 dniach zwłoki, do- zwoliły eskadrze angielskiej do portu zawinąć. Ma to byćż taż sama flotylla, którą przed *Anty- goą* widziano. (Gazeta bremeńska potwierdza rze- czywistość tego wypadku)

Kurs wileński na assygnaty od dnia 1 czerwca rubel srebrny 3 rub 73 kop., czerwony złoty no- wy r. 11 kop. 77, stary r. 11 kop. 58, imperyal r. 36 kop. 80.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 8 Czerwca Roku 1823 r. s.

Lista ofiar na wykup Chrzęścian z niewoli tureckiej

Dalem 10 rub. assyg. Janiszewski, dalem na takową składkę rub. sr. 1 Złobicki, Michał Olechnowicz dalem rub. sr. 1, Raczkowski dalem rub. sr. 1, dalem Krzysztof Landsberg rub. sr. 1, Michał Augustowski rub. sr. 1, Piotr Drowanowski dalem rub. sr. 1, T. R. rub. assyg. 20, Michał Butrym kop. 50, z Wiktoryszek w ogóle dano rub. sr. 4 kop. 25, Józef Erdman dalem srebr. rub. 1, W Adaktach dano u Szylinga kop. 50, J. S. rub. assyg. 10, z Rod kop. 50, z Koreywiszek Rajuncowa kop. 30, z Roychan Roycewicz kop. 15, Wincenty Raczkowski dalem rub. sr. 1, Jan Olechnowicz rub. sr. 1, L. Z. dalem rub. sr. 1, A. Kordzikowski dalem rub. sr. 1, Jan Jasiński rub. sr. 1, Leon Łowmiański rub. sr. 1, Ignacy Sieklucki dalem kop. 50, Justyn Woytkiewicz dalem kop. 50, Kozłowski Onufry kop. 15, Szukszta Marszałek dał rub. sr. 2, Gombrowicz dalem kop. 50, Ludwik Sapoćko dał kop. 50, Bystramowie kop. 50, ponieważ uprzednio dalem rub. sr. 2, tą razą kop. 50, Franciszek Lutyk dalem kop. assyg. 60, z Antonop. la dano kop. 10, Stan. Szteyn kop. 15, Mateusz Tracewski rub. sr. 1, A. F. dalem kop. 50, X. J. Stefanowicz kop. 50, rub. assyg. 5 dalem, A. Ost. dalem kop. 30, Józef Pleśniewicz kop. 15, dalem rub. sr. 3 F. M., dalem rub. sr. 1 F. Ro., Jan Goltb Brandt rub. assyg. 10, J. S. rub. sr. 1, Kajetan Horbatowski Pisarz b. W. Lit. kop. 30, Jan Mehalski kop. 30, Kapitanowa Kopycka rub. sr. 1, Tobiasz Grotkowski kop. 50, Zuzanna Tróśnicka kop. 30, Gineyko Sędzia Graniczny rub. assyg. 10, Maciej Marcinkiewicz Ekon. kop. 30, Kazimierz Landsberg rub. sr. 2, Jan Dowgiałłowicz rub. sr. 2, Zuzanna Dowgiałłowiczówna rub. sr. 1, Michał Czapliński kop. 50, A. M. ofiarował rub. sr. 1, J. Wołk dalem kop. 50, J. P. rub. sr. 1, Józef Paszkiewicz Regent Exdywizor rub. sr. 1, Dominik Buwrid dał rub. sr. 1, Ignacy Karklewski kop. 15, Marcin Kowalewski kop. 50, Serwacy Kolankowski kop. 45, H. S. K. rub. sr. 4, A. B. kop. 30, 1823 meca marca 6. d. ofiarowano na niewolników zostających w Turczyźnie rub. sr. 6 z majątku Hlebowia Piotrowski, Scholastyka Piotrowska dalem rub. sr. 4, Grotuzowa rub. sr. 1, Brunnow rub. sr. 1, Skalski Ignacy kop. 50, Michał Wolf kop. 50, Reinhold Hauren kop. 50, Michał Wereszczyński kop. 15, Konstanty Wołan kop. 45, Starosta Wereszczyński kop. 50, Wrublewski kop. 15, X. Wereszczyński kop. 35, Staszewscy z Kibul rub. sr. 1, Antoni Rószczyo z Namrzk kop. 45, Frydryk Hann rub. sr. 1, popiąty raz daje A. S. rub. sr. 1, Wilhelm Hann kop. 50, X. Józef Jankowski Pleb. Sal. rub. sr. 1, Andrzej Misewicz dalem kop. 50, Józef Plewako kop. 50, w Dębów. Pomusza kop. 50, po trzeci raz daje M. T. rub. sr. 1, Reinhold Rehden rub. sr. 1, Teodor v. Hann kop. 50, Józef Zabiello rub. sr. 2, Józef Eysymont kop. 50, Jakób Skarl kop. 15, Józef Landsberg rub. sr. 1, Konstanty Ciemnołowski rub. sr. 1, z Leliszek Felician Kozłowski rub. sr. 1, Konstantin de Gravec rub. sr. 1, Konstanty v. Hann kop. 50, Krzysztof Hann kop. 50, Karol Krauz rub. sr. 1, Franciszek Kamiński kop. 50, Jan Jabłoński dalem kop. 50, w Podbirzach X. Pleban dał kop. 75, tamże Komendarze dał kop. 60, w Dawzogirach zebrano rub. sr. 1 kop. 50, ditto ditto kop. 10, Douzisch M. rub. sr. 1, Dawid Dombrowski kop. 50, Jakób de Römer kop. 45, Wincenty Sawicki dał rub. sr. 1, Jerzy Balczewski kop. 30, Kazimierz Kamiński kop. 30, 1823 marca 21 z Golmanian Bystrama rub. sr. 1, Adam Wollodko kop. 50, marca 29 z Butowl Düsterlha rub. sr. 1, O. W. M. rub. sr. 1, P. G. kop. 50, K. R. kop. 50, G. S. kop. 30, w Murowanym Poniemuniu D. B. dał kop. 50, Dr. Hüttel kop. 50, Fr. v. Grotthus kop. 50, F. Schoell kop. 30, Fry-

drych Augustynek kop. 50, tenże powtórnie dał kop. 50, A. Weyss kop. 10, 25 marca H. Grotthuss rub. sr. 2, Weichmaniszka 25 marca E. Werner rub. sr. 1, Gauts Poniemuń 26 marca rub. sr. 2, Hermaniszek 26 mar. Finckenstein rub. sr. 1, b. T. Haren rub. sr. 1, Dowgiałło z Gineytyszek kop. 50, Wincenty Łaski rub. sr. 1, Wincenty Hryniewicz rub. sr. 1, Karol Woytkiewicz kop. 50, Adam Godlewski kop. 50, Tadeusz Chrzanowski kop. 50, Wilhelma Denksuwna kop. 50, Ingielewiczowie kop. 30, Helena Weyss nowy Pomusz rub. sr. 1, Ernest Hann kop. 30, Blam. Pomusz Jacob Weber kop. 50, 3 apr. A. Gerstenzweig rub. sr. 1, Stanisław Białozor rub. sr. 2, C. Druwanowski kop. 50.

Zgodno: Sekretarz A. Łazarowicz

D z i e r ż a w a.

1. *Dobra Bezdzież, w powiecie kobryńskim leżące, z folwarkami Bezdzież, Droboty, Czabajówka i Holowczyce, Rząd Uniwersytetu wypuszczać będzie w dzierżawę przez publiczną licytację, w dniach 15, 19 i 22 czerwca m. t. Ktoby sobie życzyl licytować pomienione dobra, w oznaczonych terminach stawić się ma z prawną ewikcją w Uniwersytecie Wileńskim, gdzie razem przejrzy inwentarz, prawda do licytacji i warunki do kontraktu.*

Sekretarz Fel. x Mierzejewski.

Złożenie pełnomocnictwa.

1. Z powodu korespondencyi, które na imię podpisanego, jako pełnomocnika interesów Jaśnie Oświeconego Xiecia Jmci Radziwiłła, Aktualnego tajnego Sowietnika, Wojewody Wileńskiego, i różnych orderów Kawalera, nie przestają być adresowane; niżej podpisany, ma za obowiązek zawiadomić strony interessowane, iż wyjeżdżając do wód za granicę, dla poratowania zdrowia, złożył interessa, i jeneralne pełnomocnictwo temuż Jaśnie Oświeconemu Xieciu Jegomości; od którego gdy po sprawozdaniu, i rozłożeniu się jeneralnie ze wszystkich czynności swoich zakwitowany został, a tym samym, gdy żadne komunikacje i korespondencje, w interessach JOX. Jmci, przez podpisanego, jako po ukończeniu już obowiązków pełnomocnika, rezerwowanemi być nie mogą; aby przeto takowe, nie na imię podpisanego, lecz prosto do samego J. O. X. Jmci Wojewody Wileńskiego, strony interessowane adresować i przysyłać raczyły, podpisany niniejszym ma honor o tym zawiadomić. Roku 1823 miesiąca czerwca d. 6. Jan Norwid b. Prez. Ziem. Ptu Bor.

Oświadczenie.

1. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Ziemskiego Powiatu Wilkomierskiego w dacie poniżej wyrażoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca junii 4 dnia, oświadczenie imieniem JW. Józefa Staniewicza Majora woysk Rosyjskich i Kawalera, a wczem, to poniżej zjawni się: po śmierci zeszłego Ferdynanda Staniewicza Sędziego Ziem. Upitskiego w rzędzie licznego rodzeństwa, w nieletności Emeryk, Bolesław synowie, Julanna, Henrieta i Kazimiera córki, Staniewiczowie pozostali, nad którymi stosownie żądania matki W. Bogumły z Kordziukowskich Staniewiczowey za Opiekunów JW W. Meystowicz, Truskowski i Podolecki przeznaczeni przez Opiekę Dworzańską Powiatu Upitskiego zostali, a tym powodem gdy żalcy Opieką nad nieletniemi niezajmował się, gdy oney prawnie wręczoney nie miał, obok czego gdy cały fundusz nieletnich przez brata W. Ferdynanda Staniewicza Asses. Sądu Niższego Ziem. Ptu Upitskiego zagarnięty zostaje, przeto, aby w następ-

ność do żadnej odpowiedzialności powoływany nie był, stosownie kilkakrotnego zrzeczenia się, przez niniejsze oświadczenie zapowiada; iż nieletnich Opiekunem nie był, ich dolą nie zawiadował, i za żadne opuszczenie przez dodaną Opiekę spełnić się mogące, odpowiadać nie będzie, w protokule podpisano. Józef Staniewicz Major wojsk Rosyjskich.

Zgodność z protokółem poświadczam. Jan Oginię Kontrymowicz Ziem. Ptu Włkom. Regent.

Ze takowe oświadczenie wolno do Gazety Kuryera Litewskiego podać poświadczam. Ambroży Poklewski Koziełł Prezydent Ziem. Włkom.

1 Excerpt z Protokołu Potocznego Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską Powiatu Mińskiego tegoż czasu stronia rekwirujący jest wydan.

Roku 1823 maja 14 dnia. Na urządzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Powiatu Mińskiego oświadczenie w imieniu JW. Stanisława Hrabiego Czapskiego Półkownika wojsk polskich i kawalera z następnych czyni się pobudek: W. Gaspier Iwaszkiewicz Kapitan wojsk polskich za plenipotencyą JW. Czapskiego Półkownika w roku 1812 lipca 16 wydaną, a października 9 w Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu przyznaną, miał przyporuczoną władzę ułatwienia ogólnych jego rzeczy majątku wyniknąć mogących interesów, a w jakowej plenipotencji do nastania oney oznaczoną została ta pryncypalna pobudka, że żał. był w potrzebie wydalenia się za granicę Państwa i wraz wydalil się z kraju po upelnomocnieniu Iwaszkiewicza, z czego wynikało, że równo z powrotem żał. do kraju ustawała władza, na plenipotencji W. Iwaszkiewiczowi wydanej opisana; jakoż pomieniony W. Iwaszkiewicz wraz za przybyciem żał. do kraju zajął się obowiązkami w innych domach, nie mając zaś potwierdzenia pierwo wydanej od żał. plenipotencji, stał się względem jego interesów obcym, jako więc przeświadczył się W. Iwaszkiewicz że za plenipotencyą uprzednią działania jego nie mogły obowiązywać JW. Czapskiego, dla tej więc przyczyny pismem swym własnoręcznym na dniu 26 nowembra 1819 roku do żał. zaadresowanym oświadczył się, iż nadal zaymować się obowiązkami plenipotencji żał. nie może, a jakowe oświadczenie już pierwo było w wykonaniu, za powrotem żał. do kraju; bo W. Iwaszkiewicz do ułatwienia interesów powołany nie został. Dopóki W. Iwaszkiewicz nie opodal od dobr JW. Czapskiego przemieszczał, dopóty nie wykrywała się potrzeba ogłoszenia, że on względem interesów na plenipotencji żał. pierwo wydanej zleconych był obcym, ani eliminowania teyż plenipotencji nie zdawało się być koniecznym, bo nie ukryta przed powszechnością między żałującym a obżalowanym stosunki były zdolnemi zapewnić, iż pomieniona pierwo plenipotencya ustala w swej mocy i znaczeniu, lecz teraz gdy się dowiaduje żał. że wspomniany Iwaszkiewicz niewiadomo gdzie się wydalil, aby więc ze skutkow cofniętey lecz dotąd z akt niewyeliminowanej plenipotencji nieudziałala się żał. jakowa szkoda; oświadcza żał., że jak pierwo od daty zwrocenia się do kraju uważał za skasowaną i znaczenia mieć niemogącą plenipotencyą, tak i dopiero w tym celu podaje do zapisania niniejsze naysołennieysze przez gazetę Kuryera Lit. ogłosić się mające oświadczenie, zapowiadając że kasuje i za nieważną uznaje pomienioną nieraz plenipotencyą, i że jeśliby za oną ukazywały się być zdziałanemi jakowe transakta, tych akceptować nie będzie. Utego oświadczenia podpis następny, takowe oświadczenie podpisują Leopold Okulicz Adwokat Ziemski Ptu Mińskiego.

Zgodziłem z potocznym protokółem Leonard Bartasiewicz Ziem. Ptu Mińskiego Regent.

Wolno drukować Rudolf Piszczatło Sędzia Ziemski Miński.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-

SKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Wincentemu i Anieli z Popławskich Nowickim adw. sub. Wileń., X. Piłowski Saplicy Przeorowi i całemu Zgromadzeniu XX. Dominikanów Wileń. ś. Ducha, Karolinie Wysockiey i Anieli Jastrzębskiey Donataryuszóm śp. Józefa Gzowskiego Podcz. Włkow., oraz dalszym wszystkim do massy zeszłego Józefa Gzowskiego Podcz. pretensoróm; Ignacemu Emanuelowi Kamerjunkrowi Jego Imperatorskiey Mości, Michałowi i Romanowi braciom Lachnickim sukcesoróm zeszłego Antoniego Dyzmasa Lachnickiego Marszałka Wileńskiego i Mikołajowi Pomarnackiemu Sędz. Ziem. Wileń. exekutorom testamentu zeszłego Podczaszego Gzowskiego; Gasprowi Romanowiczowi b. Ass. Sądu Główn. 2go Depart. utrzymującemu majątek ruchomy zeszłego Podcz. Gzowskiego, Tekli z Minkiewiczów Kozłowskiey Chor. b. wojsk. pol. sukcesorce zeszłego Wincentego Minkiewicza b. Burmistrza M. Wilna, sukcesoróm zeszłego Artingensa, Ambrożewiczowi, Felixowi Atramowiczowi furmanowi, Maciejowi i Ludwice z Klimaszewskich Buynickim, Józefowi Bierackiemu, Benedyktowi Czugalinskiemu, Czechowiczowi Szamb., Felicjannie z Zabów Czechowiczowej Prez. Ziem. Oszm., Wincentemu Chrapickiemu, Ludwikowi Chodźce, sukcesorom Ignacego Dziekońskiego Szamb., Michałowi Duchowieckiemu, Janowi i Dorocie z Terpiłowskich Drozdowski, Stefanowi i Annie z Niewiarowskich Eysmontom obywatelom Antokolskim, Teofili i voto Brzostowskiey Wojewodziney; 2. Fersonowej, Józefowi Falko Koles. Rejestr., Fiałkowskiemu Chor., Józefowi Golijewskiemu sukcesorowi zeszłego Golijewskiego Prezyd. w asystencji opiekunów, sukcesoróm zeszłego Kazimierza Golijewskiego Skarb., Janowi Golijewskiemu Sędz., Hieronimowi z Konopnic Grabowskiemu, Benedyktowi Gzowskiemu, Bogumile Grabowskiey, sukcesoróm Wincentego Gzowskiego Podkom. Kopysk. Fryderykowi Gierytzowi, Ignacemu Gieczewiczowi Rotm., Franciszkowi Grudzińskiemu, Ignacemu Gieczewiczowi Sędziowi, Dominikowi Helmanowi Por., X. Leonowi Jaksiewiczowi Plebanowi Hoskiemu, Tomaszowi Imbrze Krayczycowi Lidz., Joachimowiczowi, Jedlińskiemu Kapit., Wawrzyńcowi Joczowi Rotm. Trock., Antoniemu Jankowskiemu, Franciszkowi Kończy pisarzowi Wil., Karolowi i Ignacemu Koziołłom Podstol. Wil., Korozie Dworz. J. K. M., Kobałowiczowi, Wincentemu Kołbowi Adwokat., Andrzejowi Kosciatkowskiemu, X. Józefowi Klikowiczowi, Antoniemu Szymakowi, Michałowi Krupskiemu, Maryannie matce, Alexandrowi majorowi synowi Kubitowiczóm, Kapacewiczowi, Bazylemu Kotelnikowi, Elżbiecie Korbutowiczównie, Antoniemu Kościatkowskiemu, Kiewliczowi b. adw. Sądu Główn., Teressie Karolinie z Francessonów Lizandrowey, Konstantemu i Zuzannie z Jodkowskich rodzicóm, Jerzemu synowi, Lewandowskima, Mikołajowi Łopacińskiemu pisarzowi Trybun., Ludwikowi Łokuciejewskiemu Obyw. Antokol., Hieronimowi Mitarnawskiemu Deputatowi wywod. Minsk., Janowi Mieszkowskiemu, Andrzejowi Mokrzeckiemu Por. W. P., Janowi Milerowi,

Mickiewiczowi Samuelowi, Gotlibowi Mejerowi, Wincentemu Michałowskiemu, Zofii Matuszowej, Maryannie Michałowskiej, Helenie Nowickiej, Michałowi Niezabitowskiemu Kaszt. Nowogr., Ignacemu Woynilowiczowi Porucz., Michałowi Nestorowiczowi Rotm., Janowi Milerowi, Rochowi Konieczowi kompaniście, Narbutowi Szamb., Bogumile Butlerowej Mieczney Witk., Franciszkowi i Annie z Chojekich Nowodworskim, Starostom Grateńskim debitorom, Michałowi Bulharskiemu Rotm. Wileń. i Michałowi Pancewiczowi Chor. W. Lit. paręcznikom, Józefowi Nowickiemu, Alexemu Iwanowiczowi, Niemonowowi Por., Tadeuszowi Naramowskiemu, Janowi Ostrowskiemu, Janowi i Katarzynie Ostrowskim cukiernikom, Marcybelli z Poźniaków Ogińskiej, Józefowi Orlickiemu, Antoniemu Odyńcowi, Eliaszowi Odyńcowi, Józefowi Pilichowskiemu Star. Taboryskiemu, Antoniemu Poźniakowi Chor. Oszm., XX. Pijarom Lidzkim, Józefowi Pokroszyńskiemu Sędz. Rzeczyck., Antoniemu Platerowi Szamb. b. D. Pol. Star., Kurklewskiemu, Teofilowi z Nowickich Popławskiej Debitorce, Mikołajowi Szymkajłowi paręcznikowi, Pożarskiej Rotmistrzowej, Piszczakowskiemu, Onufremu i Teofilowi Popławskim, Xciu Nikodemowi Puzynie Infuł. Gieranoń., Ignacemu Podhayskiemu, Tylachelowi, Stefana synowi Tylachelowi, Karolowi Przeciszewskiemu, Pławskiej i Helenie Nowickiej, Teofilowi Pawłowskiej in post Grotkowskiej, Maciejowi Paszkowskiemu szewcowi, Hilaremu, Marcynowi i Janowi Rewkowskim, Wilhelmowi Rehfeldowi Radn. M. Wilna, Dyonizemu Rymiańskiemu Mieczn., Antoniemu Reutowi Regen., Franciszkowi Romanowskiemu Neoficie, Konstancyi Rewkowskiej, Janowi i Urszuli Rewkowskim, Xciu Karolowi Radziwiłłowi, Pelagii Raczkowskiej, Ratyńskiej, Radziwonowskiej, Józefowi Szytyntynowi Pułk. W. pol., Józefowi Karolowi Siewińskiemu Chor. Huss. Sukcessorom zeszłego Jerzego Solohuba Star. Eyszysk., Franciszkowi Staniszewskiemu Kap. W. pol. Janowi Salmonowiczowi podk. Bras., Stefanowi Siennucie, Sokolnikowi Komor. Wileń., Tadeuszowi Sawickiemu Sędz. Gran. Wileń., Marcinowi Świackiemu Sędz. Orszań., Kazimierzowi Salmonowiczowi Ass. i Depar., Janowi i Katarzynie z Czartowiczów Snarskim, Alexandrowi Samciulowowi Kom. Prowiant., Joachimowi, Wincentemu, Ludwikowi i Janowi braciom Sylwestrowiczom, Wincentemu Szymkowiczowi Łowcz. Łatyczew., Franciszkowi Staniszewskiemu, Michałowi Szczepowiczowi, Szymgielskiemu Rotm. Brasł., Janowi i Krystynie Sawickim, Sztelningowi Szewcowi, Reginie Szteynerowej, Adamowi Abramowiczowi stolarzowi, Michałowi Suwałkińskiemu obyw. Antokol, Łukaszowi Trzeciakowi b. adwokat. Wileń., Tadeuszowi Tyzenhauzowi Chorąż. Wileń., Józefowi Talkowi, Trzecińskiemu, Tadeuszowi Urszańskiemu, Dominikowi Woroncowi, Karolowi Wenderfowi Szamb. sukcesorom Karola Woysiata Rotm. Lidz., Tadeuszowi Wołodźkowi Star. Uryskiemu, Rochowi Wizmerowi kupcowi Wileń., Józefowi Woytkiewiczowi Szamb., Wołczackiemu debitorowi, Olszewskiemu paręcznikowi, Tadeuszowi Wirżańskiemu, Sebestyanowi i Felicjannie Winczom, X. Pawłowi Ważyńskiemu,

Jakubowej Wagnerowej, sukcesorom Józefa Zgierskiego Pułkow. W. Austr., Bartłomiejowi Zdanowiczowi Sekr. Uniw. Wileń., Żółkiewskiej, Michelskiej, sukcesorom zeszłego Ludwika Zylińskiego Czesn. Trock., Żółkiewskiej komedyantce, Wawrzyńcowi i Felicjannie Zienkowiczom, Józefowi Żółkiewskiemu, Ignacemu Zebrowskiemu, Filipowi i Agacie Zafatiewom, Janowi Zamerowi konwieszarzowi debitorowi, Janowi Wagnerowi kawentowi, Zabłockiemu; tudzież starozakonnym: Moyżeszowi Abramowiczowi, Hirszy Azikowiczowi, Aronowi Abramowiczowi krawcowi, Mowszy Arszełnikowi, Jankielowi Aronowiczowi kuszniarzowi, Abrahamowi szewcowi, Faywiszowi Beniaminowiczowi obyw. Smor., Boruchowi Beniaminowiczowi Inspektorowi szkolnemu Snipizkiemu, Wulfowi Berkowiczowi i Abrahamowi Żelikowiczowi, Josielowi Eliaszewiczowi kupcowi Wileń., Eliaszowi poborcy kahalnemu i faktorowi Wojewozińskiemu, Eliaszowi Chaimowiczowi szmuklerzowi wlewkodawcy, Zelmanowi Ickowiczowi debitorowi, Leybie Chaimowiczowi kupcowi Małackiemu, Josielowi Chaimowiczowi rzeźnikowi, Leybie Elehimowiczowi kuszniarzowi, Dworce szwagierce Josiela, Chaimowi Dawidowiczowi, Moyżeszowi Dawidowiczowi, Faywiszowi świecznikowi, Moyżeszowi faktorowi, Aronowi Giecelowiczowi sukiennikowi, Hercikowi, Markowi Izraelowiczowi furmanowi, Wulfowi Judelowiczowi furmanowi, Jankielowi Hirszowiczowi piekarzowi Snipiskiemu, Solonowi Hirszowiczowi rzeźnikowi debitorowi; a Ur. Wirżańskiemu poręcznikowi, Leybie Hirszowiczowi krawcowi Szklowskemu, Szlomie Hirszowiczowi rzeźnikowi, Josielowi Hirszowiczowi, Dawidowi Hirszowiczowi felczerowi, Hirszowej matce, Mejerowi Izraelowiczowi synowi obywatel. snipiskim, Perli Ickowej faktorce, Hamoleckiemu Debitorowi, Dawidowiczowi Josielowiczowi, Moyżeszowi i Faywiszowi Izraelowiczom arędarzom Olkienickim, Owsiejowi Jakubowiczowi furmanowi, Sorce Judelowey i Chayce, Leybie Izraelowiczowi, Owsiejowi Jakubowiczowi, Eliaszowi Chaimowiczowi wlewkodawcy, Zelmanowi Ickowiczowi rzeźnikowi debitorowi, Izaakowi Jeremiaszowi, Izaakowi i Eliaszewiczowi Izaakom, Hercykowi Josielowiczowi, Josielowi, Kałmanowiczowi, Kuszelowi Jankielowiczowi, Leybie i Elii Kopytowiczom, Percykowi Kopyłowiczowi, Taubie Leybowey, Ley i Całkowi Leybowiczowi, Abrahamowi Leybowiczowi kuszniarzowi, Faywiszowi Leybowiczowi sukiennikowi, Szlomie Leybowiczowi obyw. lidz., Mowszy Lebowiczowi rzeźnikowi, Magnusowi debitorowi i jego poręcznikowi, Bernardowi Michelsonowi, Hesselowi Moyżeszowiczowi, Hirszy Mowszewiczowi i Szryfie Leybowiczom, Freydzie Moyżeszowej; Hirszy Mowszowiczowi furmanowi Tykocińskiemu, Hirszy Mowszowiczowi Madzeńskiemu, Josielowi Mowszowiczowi obyw. snip. Chai Wulfowej Nochimowiczowej, Dawidowi, Noładzowej, Notelowi kuszniarzowi, Szenie Owsiejownie i Jerce faktorkom; Ur. Wasilewów Arseniowów, Mowszy Owsiejowiczowi obyw. Antokol., Szlomie Polannowskiemu doktorowi medycyny, żydom przykahalku Snipiskiego Wileń., Wulfowi Soljowiczowi debitorowi

wi, Zelmanowi Azikowiczowi Borysow. parę-
cznikowi, Zelikowi i Mejerowi Szymelowi-
czón, Hirszy Wulfowi Nitawskiemu doktor-
rowi, Jesielowi Wulfowiczowi Zylnikowi, Jo-
sielowi Wulfowiczowi debitorowi, Leybie Be-
niaminowiczowi szklarzowi paręcznikowi, Moy-
żeszowi Zelikowiczowi. Ur. Kudrewiczowi
Horodn. Kowień, Moyżeszowi i Freydzie Ze-
likowiczom rodzicom, Freydzie córce, Abra-
hamowi Zelikowiczowi stolarzowi, Abrahamo-
wi i Jence Michelowej Zelikowiczóm obyw.
Antokol., debitoróm zeszłego ś. p. Józefa Hila-
rego Gzowskiego podczasz. Wólkowys, oraz
dalszym debitoróm i sukcesoróm wyrażonych
debitorów Pozwedyktalry loco peragende exe-
cutionis i przypozew przed Sąd Ziemski Pttu
Trockiego na kadencyą Juniową sądzącą się z po-
wództwa Ur. Hieronima Gzowskiego b. Pre-
zydenta Grodz. Lidz. funduszu zeszłego Pod-
czaszego Gzowskiego przez Dekret Ziemski
Trocki dodanego kuratora wynosi się w refe-
rencyi do wexlów, obligów, inskrypcyów, po-
wydawanych dokumentów, i różnego tytułu po
ś. p. Józefie Gzowskim Podczasz. Wólkowys.
pozostałych tranzaktów, do procederu tak w Są-
dzie Głównym Litt. Wileń. 2go Depart., ja-
też w Sądzie Ziemskim Pttu Trockiego wie-
dzonego; a mianowicie do uprzedniego Pozwu
edyktalnego i za onym w roku 1822 junii 15
zapadłego w Sądzie Ziemskim Trockim Dekre-
tu, przeznaczającego komportacyą z jednemi, z
drugimi niestannego, wynosi się w Prośbach:
o zawarowaniu activitatem loci standi solluti-
one na wypadku kondemnaty, o zaskutecznienu
prośb pierwszemi żałobami objętych, o zwrót
wydatków prawnych kondemnowaniem się po-
mnożonych. Salve żałoby melioratione.

Roku 1823 mca junii 6. dnia Woźny ni-
żej podpisany świadczę, iż tego edyktalnego
Pozwu trzy kopii z autentykiem zgodne, je-
dną WW. Wincentemu i Anieli z Popław-
skich Nowickim Adw. subsell. Wileń., dru-
gą przełożonemu XX. Dominikanów ś. Du-
cha X. Piusowi Saplicy Przeorowi, oczewi-
sto w ręce w Mieście Wilnie podałem i o roz-
prawie w Sądzie Ziemskim Pttu Trockiego
z powództwa W. Hieronima Gzowskiego b.
Prezyd. Grodz. Lidz. oznaymłem. Po dal-
szych zaś JOO. JWW. i WWJPP. pozwem
objętych a przez Gazetę Kuryera Litt. zawi-
domionych kopią jedną po wszystkich razem
wyniesioną do drzwi Sądowych Ziemskich i
Grodzkich Pttu Wileńskiego przybiłem.

Woźny Sądu Ziemskiego Pttu Wileń.
Antoni Siewruk.

Roku 1823 mca junii 6 dnia przed aktami
Ziemskimi Pttu Wileńskiego stawając oso-
biście Woźny wyżej wyrażony relacyą poda-
ną Pozwu zeznał i w protokule Woźnieńskim
własnoręcznie rozpiął się. Przyjąłem Jan
Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Wolno drukować: Wileński Ziemski Sę-
dzia Aloizy Jasieński.

Przedaż Publiczna.

2. Skutkiem rezolucyi Sądu Ziem. Pttu
Wileń. na dniu 17 maja r. terażniejszego 1823
nastaley, delegowany urzędnik tegoż Sądu ni-
żej podpisany, z inwentowaną wszelką ruchomo-
ść po zeszłym ś. p. Józefie Kiewliczu b. As-
sesorze Sądu Gł. Depart. 1go Wileń. pozostałą

też ruchomość z publicznego targu w sali Są-
du Ziem. Wileń. za Zamkową Bramą, zacząw-
szy od dnia 25 mca i roku terażniejszego, aż
do ukończenia oney codziennie z południa od
godziny 3giey aż do 7iney wyprzedawać bę-
dzie, aby o takowey wyprzedaży każdy z Pu-
bliczności wiedział, przez niniejszą trzykrotną
awizacyą przy Kuryerze Litew. zamieszczoną
czyni ogłoszenie. Wileński Ziemski Sędzia
Aloizy Jasieński.

L i c y t a c y a.

3. Od Wileńskiej Składowey Tamożni ogłasza
się niniejszem, że przy niej we trzech terminach,
to jest: 1szym 6, 2gim 7 i w 3cim ostatecznym 12
czerwca terażn. roku będą się wyprzedawać z pu-
blicznego targu, zrana od godziny 9 następujące
skonfiskowane towary, a mianowicie: sukna róż-
nych kolorow 17 sztuk 305 $\frac{3}{4}$ arszynow, bomby róż-
nokolorowey 18 sztuk 625 $\frac{1}{2}$ arszynow, barł. farbo-
waney ciemnos niey 1 sztuka 3 $\frac{1}{2}$ arszynow, mate-
ryi bawełnianej 3 sztuki 79 arszynow, nankinu róż-
nego koloru 33 sztuk 1507 $\frac{1}{2}$ arszynow, perkalu
nabijanego różnokolorowego 55 sztuk 1892 arsz.,
gingamu różnokolorowego 29 sztuk 986 arsz., demika-
tonu czarnego 4 sztuki 118 arsz., kolenku bia-
łego 20 sztuk 285 arsz., chustek wlnianych 4, chu-
stek bawełnicznych różnego koloru 249, talisow bia-
łych wlnianych 2 sztuki i 6 połówek, haftan ży-
dowski czarnego demikatonu noszony 1, spodnia
sukienne czarne krótkie noszone 1, kuszak czarny
stary 1, waliza skurzana stara 1. Dnia 2 czerw-
ca 1823 roku. Zarządzający fon Smitten.

Sekretarz Perfiljew.

3. Sąd Główny Wileński dawnego czaso-
wego Departamentu dekretem oczywistym
dnia 11 mca gbra 1822 roku w sprawie WW.
Rubażewiczow z WW. Jankowskimi po dekre-
cie Grodzkim Telszewskim z rejestru appel-
lacyynego ogłoszonym, sądził na pewnych pun-
ktach dla obu stron przysięgę i po uchyleniu
założoney ze strony WW. Jankowskich appel-
lacyi przez rezolucyą dnia 18 mca gbra dał
remisę na wykonanie przysięg obu stronom do
Sądu Ziemskiego Telszewskiego do dnia 20
januaryi 1823 roku: następnie przedłużył wy-
konanie przysięg do dnia 1 marca, naostatek
przez Rezolucyą dnia 10 marca poraz osta-
tni odłożył do 30 mca junii 1823 roku. Po-
nieważ zaś w całym przeciągu tego czasu czy-
niący niniejsze doniesienie pomimo kilkakro-
tnie powtarzanych korespondencyy nie mógł
dotąd dowiedzieć się nawet o mieyscu prze-
bywania aktora swojego W. Tadeusza Jankow-
skiego i żadney od niego nie odebrał odpowie-
dzi; więc w celu uwiadomienia tego W. Tade-
usza Jankowskiego o ostateczney Rezolucyi
Departamentu czasowego, jak równie, że w ra-
zie niewykonania do dnia 30 Junii idącego
Roku przed Sądem Ziemskim Telszewskim są-
dzonego juramentu podpadnie nieodzowney a-
missyi; postanowił donieść jemu przez gazetę
Kuryera Litewskiego z tém nadto ostrzeżeniem,
że w przeciągu tego czasu powinien wyjąć ro-
tę juramentu z dekretu wyżej datą cytowane-
go, i podług niej w Sądzie Ziemskim Telszew-
skim wykonać przysięgę, co też i przez niniey-
sze pismo dopełnia. Datt roku 1823 mca ju-
nii 1 dnia. Ignacy Łagiewnicki Adwokat Są-
du Głównego Wileńskiego.

Wolno umieścić w Gazecie Kuryera Li-
tewskiego. Teodor Wańkowicz Assesor Sądu
Gł. Departamentu Wremiennego.